

Бунт Корея - Джерело

Написав Іван Твердий
Вівторок, 10 квітня 2007, 01:17

Промінчик сонця освітив пустиню,
Розвіявши нічної мли твердиню,
Чудесний краєвид відкрив.
Куди лише сягнути можна оком,
Чи йти годинами звичайним кроком –
Великий табір землю вкрив.

Величнішого виду не знайдете:
Навколо скрізь, намет біля намету, -
Народ незчислений постав
В порядку Божому, а не людини:
По племенах, родах і по родинах,
Щоб кожен власне місце знав.

Порядок Божий бачився у всьому,
Бо суперечив устрою земному
Народів інших на землі.
Покої царські в центрі не стояли,
Не цар, не вождь народом керували,
А Сам Господь був на чолі.

Посередині табору стояла,
Собою велич Божу зображала
Господня шкіня свята.
У ній ковчег завіту зберігали,
Який людей до Бога наближає –
Прообраз Вічного Христа.

А поруч, у звичайному наметі
Як муж, найбільше кроткий на планеті,
Мойсей розмову з Богом мав.
І навіть гомін людський неподалік
Не сколихнув його. Він далі й далі
Отця Небесного благав.

Бунт Корея - Джерело

Написав Іван Твердий
Вівторок, 10 квітня 2007, 01:17

Помилуй, Боже, зглянься над народом,
За горду, злу, гріховну їх природу
По милості не погуби.
Очисти їх від заздрості гіркої,
Від гордості, ненависті сліпої,
Від непокори і злоби.

А гомін людський швидко наближався...
І раптом те, чого не сподівався,
Мойсей на власні вуха вчув:
“Ми довго думали собі, гадали,
Що правиш ти народом вкрай невдало,
Невже обіцянки забув?”

Мойсей, з намету вийшовши поволі,
Побачив весь вельможний люд довкола,
А на чолі стояв Корей.
“Ти обіцяв народ привести в край,
Який подібний на небесний рай,
А ми в пустині всі помрем”.

Без страху й сорому слова зухвалі,
Мов вихор, з уст Кореєвих злітали,
Такі ж сумбурні і пусті
“Поставив ти себе із Ароном,
Найвище всіх, над всім народом.
Невже лиш ви одні святі?”

Спасенним є увесь народ Господній,
І з нами Бог, ми всі – святі й пригодні
Народом правити оцим.”
Мойсей, затамувавши з жаху подих,
Дивився на противників Господніх
Зі смутком, співчуттям німим.

І вражений почутими словами,

Бунт Корея - Джерело

Написав Іван Твердий
Вівторок, 10 квітня 2007, 01:17

Мойсей, обнявши голову руками,
В смиренні на коліна впав.
У кротості серденько трепотіло...
І впокоривши свою душу й тіло,
Благати Господа почав:

“Помилуй, Господи, цей гордий люд,
Затримай трохи справедливий суд,
Дай час покаятись в гріхах.
Вони не розуміють, що творять,
Збираючи супроти Тебе знать,
Заплутавшись в своїх думках.

Не прагнув я ні почестей, ні слави,
Ані високих задумів лукавих,
Ні панувати над людьми.
Тож розсуди по правді Ти між нами,
Щоб святість Божу ми усі пізнали,
Щоб була єдність в нас і мир.”

По цих словах простих, сердечних Богу
З колін піднявся радісний на ноги
І до Корея так сказав:
Уранці завтра дасть Господь пізнати,
І хто Його, і хто святий між нами
І хто кого куди післав.

Візьміть кадильниці, вогнем наповніть,
І завтра волю Божу безумовно
Побачить зранку весь народ.
Господь хай волю Свою явно скаже,
І вибраного мужа нам покаже,
Що далі вів би без пригод.

Зібрав Корея народ проти Мойсея,
Не знаючи, що миті цеї

Бунт Корея - Джерело

Написав Іван Твердий
Вівторок, 10 квітня 2007, 01:17

Для себе вирок підписав.
Хоча авторитетом був нівроку
В очах своїх, людей, й високу
Про себе завжди думку мав.

Був час, колись Бог вибрав із народу,
Зарахував до вибраного роду –
Корей при skinії служив.
Та цього вже йому здалося мало,
Вождем себе вже бачив він зухвало
І мріями оцими жив.

Він мужем був великим, знатним, вченим,
Святим в очах своїх і вже спасенним,
Авторитетом між людьми.
То й не вагався перед Богом стати,
У власній правоті переконати –
Не знав, що вже за крок до тьми.

“Хто хоче йти дорогою вузькою,
Не прагне слави, успіху дзвінкого,
То від Корея відійдіть”, –
Мойсей промовив до народу гучно,
Хоч прозвучало це не милозвучно
Для гордих серцем мимохіть.

І раптом затремтіло все навколо –
Здригнулись всі присутні мимоволі...
А хто ступив на ширший шлях,
Не довіряв всім серцем Божій волі
В житті спіткала люта, злая доля:
Поглинула усіх земля.

І ти, мій друже, завжди пам'ятай:
Як схочеш слави, успіху, то знай –
Поглине в суєті земля,

Бунт Корея - Джерело

Написав Іван Твердий
Вівторок, 10 квітня 2007, 01:17

Хоча й авторитет здобудеш, славу,
Та все це раптом зникне, мов примара,
Як скінчиться розлогий шлях.

Шукай у серці ти вузьку стежину,
Спускайся для молитви у долину,
Щоб Бог дорогу показав.
Такий повчальний приклад перед нами,
Розказаний простенькими словами,
Щоб кожен власне місце знав.